

N:o 58.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 Maj 1886.

— — — — Andra Kammaren den 12 Maj —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts propositioner om eftergift af kronans rätt till vissa danaarf.

(Stats-Utskottets Utlåtanden N:is 21 och 48.)

Till Konungen.

Sedan Riksdagen till behandling förehaft Eders Kongl. Maj:ts särskilda propositioner angående eftergift af kronans rätt till vissa danaarf, får Riksdagen härmed anmäla sina i dessa frågor fattade beslut.

1:o) Efter föredragning inför Eders Kongl. Maj:t i Statsrådet den 26 November 1885 af en utaf Johannes Johansson i Beten jemte mejeristen J. A. Johansson i Borgunda, såsom gift med en syster till nämnde Johannes Johansson, hos Eders Kongl. Maj:t gjord ansökning om efterskänkande till förmån för dem och öfriga barn efter afidne Johannes Johansson Öberg i Beten af kronans rätt till danaarf efter pigan Maja Greta Olofsdotter från Skara, öfver hvilken ansökning Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Skaraborgs län och Kammaradvokatfiskalsembetet hvar för sig afgifvit infordrade utlåtanden, har Eders Kongl. Maj:t uti propositionen N:o 6, med

afseende å hvad i ärendet förekommit och då saknaden af testamentarisk föreskrift af pigan Maja Greta Olofsdotter om tilldelande åt broderbarnen af hennes qvarlåtenskap syntes kunna förklaras deraf att hon antagit dem vara hennes laga arfvingar, föreslagit Riksdagen, att kronans rätt till berörda danaarfsmedel, utgörande, efter afdrag af den kammaradvokatfiskalen tillkommande provision, ett belopp af ett tusen nio hundra fyratiosex kronor 59 öre, måtte öfverlätas på Johannes Johansson Öbergs i Beten barn, som vore i lifvet och vid tiden för medlens utbetalande till dem inom riket vistades, eller deras lagliga rättsinnehafvare.

Riksdagen, som emot omförmälda framställning icke haft något att erinra, har alltså till hvad Eders Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit lemnat bifall.

2:o) Med anledning af en utaf Henriette Grandin hos Eders Kongl. Maj:t gjord ansökning om efterskänkande till förmån för sökanden af kronans rätt till danaarf efter afidne förre tullvaktmästaren Henrik Holmberg, som genom ett den 10 April 1866 upprättadt men ej bevittnadt testamente tillagt sökanden vissa andelar af sin egendom, öfver hvilken ansökning Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Stockholms län och kammaradvokatfiskalsembetet hvar för sig afgifvit infordradt utlåtande, har Eders Kongl. Maj:t i en den 29 sistlidne Januari aflåten proposition (N:o 24), med afseende å de i ärendet förekomna omständigheter, föreslagit Riksdagen att kronans rätt till det uti Holmbergs testamente för Henriette Grandin bestämda belopp, utgörande, efter afdrag af den kammaradvokatfiskalen tillkommande provision, fyra tusen fem hundra kronor, måtte öfverlätas på Henriette Grandin.

Riksdagen, som ansett, att äfven i förevarande fall kronans rätt till danaarf bör efterskännas, har bifallit Eders Kongl. Maj:ts nu omförmälda framställning.

3:o) I en till Eders Kongl. Maj:t ingifven skrift hade förre sjömannen Lars Petter Westberg Sles i Boge anhållit, att den rätt, kronan enligt Gotlands norra häradsrätts den 8 Januari 1885 meddelade utslag egde till danaarf efter afidne torparen Johan Petter Nyberg från Auråkra, måtte eftergifvas till förmån för sökanden. Sedan Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Gotlands län samt kammaradvokatfiskalen afgifvit utlåtanden i anledning af denna ansökan, har Eders Kongl. Maj:t i en den 19 Mars innevarande år aflåten proposition (N:o 33) föreslagit Riksdagen, att kronans rätt till berörda danaarfsmedel, utgörande efter afdrag af den kammaradvokatfiska-

len tillkommande provision två hundra sextiotre kronor 49 öre, måtte på sökanden och hans hustru öfverlåtas.

Jemväl till Eders Kongl. Maj:ts sist omförmälda proposition har Riksdagen lemnat bifall.

Med undersåtlig vörndnad:

Stockholm den 12 Maj 1886.

N:o 59.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 Maj 1886.

— — — — Andra Kammaren den 13 Maj —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i fråga om tillägg till Kongl. kungörelsen den 26 April 1853 angående rätt för part att återfå till öfverrätt ingifna handlingar.

(Första Kammarens Tillfälliga Utskotts N:o 3 Utlåtande N:o 16
och Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts N:o 3 Utlåtande N:o 25.)

Till Konungen.

Genom Kongl. kungörelsen den 26 April 1853 har blifvit föreskrifvet, att, sedan till hofrätt inkommet eller i Kongl. Justitierevisionen bevakadt mål blifvit afgjort, må part vara berättigad att efter anmälan hos vederbörande tjänsteman emot quitto återtaga de af honom ingifna protokoll och beslut i målet jemte andra handlingar af sådan beskaffenhet, att desamma